

نشریه روزانه سینما در جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰

پنجشنبه
یازدهم اسفند
هزار و چهارصد و یک

این تقدیر تاریخی است که باید با همه چیز و همه کس جنگید تا چیزی نوشت، تا چیزی ساخت، تا رنگی زد و... تا «معدودی» بخوانند، ببینند و بشنوند. شاید اگر می‌شد با «معدودی» جنگید تا برای همه نوشت و ساخت، لذت آن مدام می‌شد. صد تائیه یک انتخاب است. انتخابی برای جنگیدن با زمان در انتقال یک مفهوم. به اطراف که نگاه کنیم، انباشته از تصاویر است. با تصاویر می‌اندیشیم، رویا می‌یافیم و می‌کوشیم درک کنیم کجا هستیم؟ کجا هستیم؟ به کجا می‌رویم؟ به کجا می‌روند؟ هر تصویر یک زاویه دید است. زاویه دیدی بر مبنای ذهنیت ما. زاویه دیدی که نمایانگر بخشی از یک واقعیت است. واقعیت البته مفهوم لغزنده‌ای است. در هنر مصری، بزرگ‌ترین فیگور از آن فرعون است. در دنیای واقعی او حتماً اندازه سایر آدمیان است اما در نقاشی دیوار، در معبد بت‌الوالی آسوان، سیزده قرن بیش از میلاد، تصویر رامسس بزرگ تر کشیده شده است، چون در نظر مصریان او «بزرگ» است. جین است که تصاویر نمایش دهنده واقعیت صرف نیستند. تصاویر محصول اراده، ذهنیت، زاویه دید و درک تصویرساز از موضوع است. ذهنیت تاریخی- فرهنگی ما بر «شعر» استوار است و سینمای ما هرگاه به این ذهنیت نزدیک شده‌است، عطری پیدا کرده است که می‌پذیریم «اینجایی» است. جشنواره فیلم ۱۰۰ فرصت‌گراندی است برای تجربه شعر در سینما. آیدون باد.

منوچهر شاهسواری
از «فیلم ۱۰۰» نوشت؛

انتخابی برای جنگیدن با زمان...

پولاروید

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: حامد رحیمی چونکندان
تهیه‌کننده: انجمن سینمای جوانان تالش

پاکت

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: سروش گلمحمدی
تهیه‌کننده: طه حکیمی

تاسمانی

سال ساخت: ۱۳۹۸
کارگردان: میثم مهدوی
تهیه‌کننده: محمد باصفا

پشت در

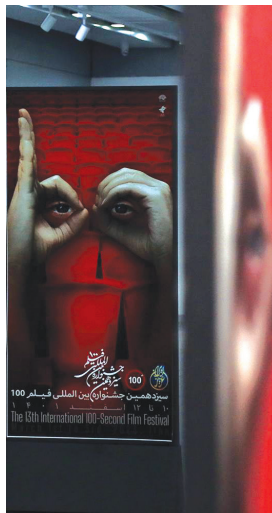
سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: محمدتقی توحیدی
تهیه‌کننده: محمدحسین رحیمی یگانه

با ۵۷ فیلم داستانی مسابقه ملی

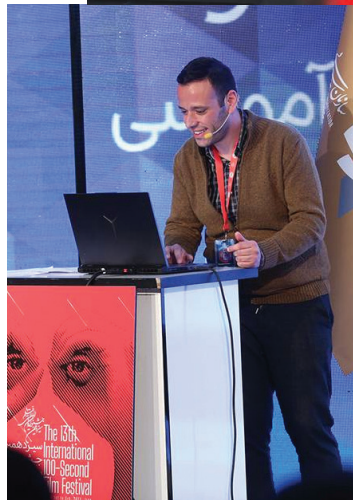
آغاز پرشور برای فرصت کوتاه یک دورهمی

پردیس سینمایی ملت از روز گذشته چهارشنبه ۱۰ اسفندماه در حالی میزبان سیزدهمین جشنواره بین المللی فیلم ۱۰۰ شده است که حضور علاقه‌مندان به سینمای کوتاه در اولین روز این رویداد، حال و هوایی متفاوت به این پردیس سینمایی بخشیده بود. برنامه اکران فیلم‌های این دوره از جشنواره با اختصاص دو سانس ویژه به اکران فیلم‌های مخاطب کودکان و نوجوانان آغاز شد که اکران فیلم‌های این بخش با حضور قابل توجه مخاطبان در سالن‌های اصلی پردیس ملت همراه شد. در ادامه و طبق جدول اعلامی اولین نوبت از رویداد پرتاب ۱۰۰*۱۰۰ با ارائه ۲۱ فیلمساز جوان برگزار شد که گزارش مشروح این بخش را می‌توانید در صفحات پایانی همین شماره از «صدیگر» بخوانید. در اولین سانس نمایش فیلم‌های این دوره از جشنواره حمیدرضا جعفریان رئیس شورای سیاست‌گذاری و یوسف منصوری دبیر جشنواره هم در کنار مخاطبان به تماشای آثار نشستند. بعد از اکران این فیلم‌ها بود که حمیدرضا جعفریان ضمن خوشامدگویی به تماشاگران حاضر در سالن گفت: «امیدوارم از تماشای آثاری که در اولین سانس به نمایش در آمد، لذت برده باشید. این دوره از جشنواره با همراهی خوب اهالی رسانه و فیلمسازان، بسیار پُرپرکت و با نشاط پیش می‌رود و امیدوارم در این دور روز آثاری که قرار است اکران شود نظر شما را جلب کنند.» در ادامه یوسف منصوری دبیر دوره سیزدهم جشنواره فیلم ۱۰۰ نیز ضمن تبریک اعیاد شعبانیه گفت: «امیدوارم بعد از ۵ سال وقفه میزبان خوبی برای شما باشیم. تلاش ما این است که ارتباط و همدلی خوبی میان فیلمسازان و شرکت‌کنندگان این دوره با برگزاری کارگاه‌های آموزشی ایجاد کنیم و امیدواریم که جشنواره خوب و ماندگاری را داشته باشیم.»

با فیلم‌ها «ارتباط» بگیریم

«توصیف بصری در سینما با زبان بین المللی» این عنوان کارگاه ویژه‌ای بود که با حضور الکساندروس گاستاپولوس فیلمساز یونانی در اولین روز سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ در پردیس ملت برگزار و با استقبال علاقه‌مندان همراه شد. این کارگردان در شروع طرح نکات آموزشی خود اینگونه از علاقه‌اش به سینمای ایران گفت: «ما در یونان به این دلیل که فیلم‌های ایرانی بسیار پاک و انسانی است، عاشق سینمای ایران هستیم.» به گفته این فیلمساز یونانی، فیلم صد ثانیه‌ای نیاز به یک قلاب دارد تا مخاطب را نگه دارد. او سپس چهار صحنه سینمایی از چهار کارگردان مختلف را نمایش داد تا بگوید چگونه به طور صحیح از المان‌ها در فیلمسازی باید استفاده کرد. گاستاپولوس با اشاره به اینکه نوع کارگردانی که فیلمساز دارد، در آثار ۱۰۰ ثانیه‌ای بسیار مهم است، مطرح کرد: «شما وقتی وارد سینما می‌شوید، از شما می‌پرسند چقدر زمان نیاز دارید و این فیلم را می‌توانید تا آخر ببینید یا نه؟ اولین چیزی که در یک فیلم به نظر ما می‌آید، فضا سازی فیلم است و همان ابتدا اثر فیلم را می‌فهمیم که نشان می‌دهد کجاست و چه اتفاقی قرار است بیفتد.» گاستاپولوس در پایان تأکید کرد: «من معتقد هستم زبان سینما، یک زبان جهانی ست و مردم را به هم وصل می‌کند. به همین دلیل مثال فیلم‌هایی را با زبان‌های مختلف آوردم که بسیاری وقت‌ها نیاز به زبان نداریم و با فیلم‌ها می‌توانیم ارتباط بگیریم.»

چسب زخم

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: احسان صیوری
تهیه‌کننده: حوزه هنری استان خراسان رضوی

تشک

سال ساخت: ۱۴۰۰
کارگردان: آرش حسن‌پور
تهیه‌کننده: آرش حسن‌پور

خودتراش

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: سینا مقدم
تهیه‌کننده: محمدحسین رحیمی یگانه

تولد

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: سیدامیرسجاد حسینی
تهیه‌کننده: سید امیرسجاد حسینی

با ۵۷ فیلم داستانی مسابقه ملی

محمدعلی باشه آهنگر با «صدبرگ» مطرح کرد؛

نایفه‌های سینما!

وقتی صحبت از سینمای کوتاه و مشخصاً «فیلم ۱۰۰» می‌شود، یکی از شاخص‌هایی که پارامترهایی که تقریباً همه افراد درباره اهمیت آن اشتراک نظر دارند «ایده» است. در این عرصه ایده ناب حرف اول را می‌زند. در میان سینماگران شاخص سینمای ایران، محمدعلی باشه آهنگر همواره به واسطه ایده‌های متفاوتی که برای فیلمسازی درباره سوزهای به ظاهر کلیشه‌ای استفاده می‌کند مورد تحسین قرار گرفته است. فیلم‌ساز خاطره‌سازی که آثار ماندگاری همچون «فرزند خاک» و «ملکه» را در کارنامه خود دارد و همین امسال در جشنواره چهل و یکم فیلم فجر توانست با فیلم «سینما متروپل» سیمرغ‌های بلورین متعددی را شکار کند. باشه آهنگر هرچند کمتر اهل گفتگو است اما این بار با دغدغه نسبت به سینمای کوتاه به پرسش‌های «صدبرگ» پاسخ گفت.

❖ از اینجا شروع کنیم که به عنوان یک فیلمساز حرفه‌ای چه نگاهی نسبت به فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای دارید؟

واقعاً ساخت فیلم در ۱۰۰ ثانیه بسیار سخت است و احساس می‌کنم من خودم چنین تخصصی را ندارم! فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای ساختن اصلاً کار ساده‌ای نیست. ۱۰۰ ثانیه تقریباً می‌شود یک دقیقه و نیم و با احتساب تایم تیزر و واقعاً دشوار است که بخواهید به یک موضوع بپردازید. حتی فرصت کافی برای طرح موضوع هم در اختیار ندارید. کسانی که در این عرصه کار می‌کنند باید جزو نابغه‌ها باشند تا بتوانند در ۱۰۰ ثانیه یک ایده، یک مفهوم، یک حس و یا یک طرح را به طور کامل و درست به تصویر درآورند و به مخاطب انتقال دهند. کسی که موفق به این کار شود و بتواند چنین اثری خلق کند، قطع به یقین می‌تواند در این عرصه تمرین و ممارست بیشتری داشته باشد و وارد عرصه‌های کمی سخت‌تر و مهم‌تر و حرفه‌ای‌تر فیلمسازی شود.

❖ به عنوان فیلم‌سازی که تاکنون فیلم‌های بلند متعدد ساخته‌اید و حتی سریال‌سازی را هم تجربه کرده‌اید، هیچ‌گاه وسوسه نشده‌اید یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای بسازید؟

اولین فیلمی که من در دوران دانشجویی در دانشکده‌مان کارگردانی کردم، ۶۰ ثانیه بود.

❖ با تعبیری که داشتید، ساخت چنین فیلمی از ساخت فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای هم احتمالاً سخت‌تر بوده است!

واقعیت این است که ما آن زمان اجبار داشتیم! ما به اندازه دو دقیقه نگاهیو ۱۶ میلی‌متری در اختیار داشتیم و باید از دل آن یک دقیقه فیلم مفید تحویل می‌دادیم. خاطرم هست آن زمان یک فیلم درباره بیماری سل ساختم. فیلم بعدی که باید می‌ساختم، باید ۵ دقیقه زمان می‌داشت. هم فیلم یک دقیقه‌ای و هم فیلم ۵ دقیقه‌ای ما هم صامت بود و صدا نداشت. بعد از آن بود که سراغ ساخت یک فیلم ۲۰ دقیقه‌ای رفتیم که هم صدا داشت و هم می‌توانستیم از موسیقی در روایت آن استفاده کنیم.

❖ با این تجربه‌هایی که داشته‌اید، اگر فرد مستعدی را ببینید که بخواهد در این حوزه ورود کند و فیلم بسیار کوتاهی در حد ۱۰۰ ثانیه بسازد، خودتان به عنوان یک سینماگر با سابقه از او حمایت می‌کنید؟ سرمایه‌گذاری روی اثرش را می‌پذیرید؟

من هر مشاوره‌ای که به ذهنم برسد، حتماً به چنین فردی می‌دهم. برای آنکه می‌دانم باعث می‌شود یک فرد ایده‌پردازی کند. عرصه فیلم‌سازی کوتاه، عرصه ایده‌های ناب است. اینکه شما یک تک‌نسین باشید و بخواهید چهارتا پلان را به یکدیگر بچسبانید، جایی در این عرصه ندارید. در اینجا ایده ناب است که می‌تواند در یک زمان کوتاه مخاطب را به شگفتی وادارد. به همین دلیل هم فیلمسازی در این عرصه بسیار مشکل و دشوار است و می‌تواند تمرین بسیار خوبی برای ایده‌پردازی در سینما باشد.

❖ فکر نمی‌کنید در سال‌های اخیر در سینمای ایران به لحاظ تکنیک پیشرفت خوبی داشته‌ایم و مشکل اصلی همین نبود ایده‌های تأثیرگذار است؟

بله. در سینمای امروز دنیا هم باید شما ایده ناب داشته باشید. مهم ایده‌ای است که باید بتوانید با اجرایی که نمی‌توان آن را در تلویزیون ارائه کرد، در سینما به تصویر درآورید. قصه تکان‌دهنده و باشکوه است که می‌تواند همچنان عرصه سینما را از عرصه باقی رسانه‌ها جدا نگه دارد.

❖ به نظر شما می‌توان در جریان تولید و عرصه فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای انتظار کشف استعدادهای سینمایی جدید را داشت؟

قطع به یقین همین‌طور است. اصلاً بسیاری از افراد از همین عرصه کار خود را آغاز می‌کنند. البته که امروز فیلمسازی به لحاظ امکاناتی که حتی در اندازه تلفن‌های همراه در اختیار جوانان قرار گرفته، بسیار ساده شده است. در زمان ما برای فیلمسازی حتماً نیاز به دوربین ۱۶ میلی‌متری بود و همین دوربین و کارکردن با آن نیاز به امکانات جانبی مانند سیستم نور و صدا و صحنه‌پردازی داشت. فراهم آوردن این عوامل بسیار دشوار بود. بعد از آن هم حتماً نگاهیو شما باید به لابراتوار می‌رفت و شسته می‌شد و آنجا به پوزتیبو می‌رسیدید. تازه پوزتیبو را می‌توانستید به مرحله تدوین ببرید. همه این مراحل بسیار سخت بود اما امروز هر کس می‌تواند ایده‌ای که به ذهنش می‌رسد در منزل شخصی‌اش با گوشی‌هایی که در اختیار اکثر جوانان قرار دارد به تصویر درآورد. از این سمت فیلمسازی بسیار ساده شده است و از سوی دیگر برخی ایده‌ها صورت روزنامه‌ای پیدا کرده است. هجوم شبکه‌های اجتماعی که فرصت فکر کردن عمیق را از بسیاری از ما گرفته در این شرایط تأثیرگذار بوده است.

❖ پرداختن به ایده‌های ناب دفاع مقدسی از ویژگی‌های مهم کارنامه شماست. در فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای چقدر می‌توان سراغ این ایده‌های ناب در باره دفاع مقدس رفت؟

حتماً افراد باید نسبت به این حوزه شناخت داشته باشند. در هر پدیده‌ای اگر شناخت وجود نداشته باشد، امکان ارائه ایده نو وجود ندارد. مانند این است که شما شاعر بسیار خوبی باشید و قالب‌های کهن شعر را هم به خوبی بدانید اما وقتی وارد عرصه شعر نو می‌شوید، با علم نسبت به همان قالب‌های کهن می‌توان شعر نو سرود و عرضه کرد. اگر کسی این فضای شعری و ادبی را نشناخته باشد و مستقیم بخواهد سراغ شعر نو برود، شانس موفقیتش به نسبت گروه اول بسیار کمتر است. در مورد دفاع مقدس و اساساً جنگ که همزمان با هبوط انسان متولد شده است هم نیاز به شناخت داریم. اگر شناخت کافی وجود داشته باشد، به خصوص درباره جنگ هشت ساله خودمان، قطعاً می‌توان به ایده‌ها نو و انسان دوستانه هم رسید.

گزارش

گزارش «صدرگ» از اولین
نوبت رویداد «۱۰۰*۱۰۰»
در جشنواره سیزدهم

ایده‌هایی که در ملت «پرتاب» شد!

مواجهه
با ایده‌های تازه برای
ساخت فیلم‌هایی که هنوز به مرحله
طرح و فیلمنامه اولیه هم نرسیده‌اند، واقعا
اتفاقی هیجان‌انگیز است. ایده‌هایی که هنوز در ذهن
پردازندگان شان هستند و راهی طولانی پیش رو دارند تا ابتدا
تبدیل به داستان شوند و در اوج به قالب یک فیلم دربیایند.
رویداد «پرتاب» یا آنچه تا پیش از این به عنوان «پیچینگ» در ذیل
جشنواره‌های سینمایی برگزار می‌شد، اساسا طراحی شده است
تا ایده‌ها فرصت بروز پیدا کنند و پشت تریبونی که مخاطبان
اصلی آن صاحبان سرمایه هستند، به گونه‌ای ارائه شوند
که شانس خود برای ورود به چرخه تولید را بالاتر ببرند.
اولین نوبت از رویداد پرتاب «۱۰۰*۱۰۰» با همت
رویکرد روز گذشته در پردیس سینمایی
ملت برگزار شد. در این نشست،
چه گذشت؟

یافتن سرمایه به سبک مخ‌زنی!

یکی از نکاتی که در اولین نوبت از رویداد پرتاب قابل توجه بود، تلاش ارائه‌دهندگان برای ارائه تصویری خودمانی و گرم از خود با هدف جلب توجه صاحبان سرمایه بود. مهدی مرادی از قزوین یکی از این جوانان بود که با طرح «آز» در این رویداد حضور داشت و همان ابتدا گفت: «امروز می‌خواستم فلسفه‌بافی کنم و سر شما را درد بیاورم اما وقت نیست و بلافاصله طرح خودم را ارائه می‌دهم». این البته تصویر ساده‌شده‌ای از فلسفه پیچینگ هم بود. سعید عملی هم که با طرح «آگهی» از خراسان رضوی در این رویداد حضور داشت در همین راستا گفت: «من تا کنون پیچینگ نکرده‌ام و مخ‌زنی هم بلد نیستم! ولی دستکاری و مدیر تولیدی کرده‌ام. به موضوعات دفاع مقدس و انقلاب علاقه و کلی ایده برای کار دارم. امیدوارم به من اطمینان کنید. این سرمایه را در اختیار من قرار بدهید تا امانت‌دار سرمایه شما باشم و فیلم قابل تاملی بسازم. البته به نظرم هرکسی بگوید من سرمایه را می‌گیرم و یک فیلم اسکاری به شما تحویل می‌دهم درست نگفته است! این نگاه را می‌شد در لایه‌لای اظهارات ۱۹ صاحب ایده دیگری هم که در این رویداد به ارائه طرح‌های خود پرداخت رصد کرد.

ایده‌هایی که کاش فیلم شوند

اما یکی از جذابیت‌های حضور در رویداد پیچینگ یا «پرتاب» مواجه شدن با سبلی از ایده‌های متنوع در فضاهای متفاوت از هم است. در اولین نوبت از رویداد پرتاب «۱۰۰*۱۰۰» هم ایده‌های مختلفی برای ساخت اثر در قالب‌های مستند، انیمیشن

دریغ

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: محمد اسفندیاری
تهیه‌کننده: حسین رضائی فرد

دام

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: آیدا حافظی
تهیه‌کننده: آیدا حافظی

ده

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: فریاد خسروانی
تهیه‌کننده: حوزه هنری انقلاب
اسلامی

درامپس

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: امیرحسین راستی
تهیه‌کننده: امیرحسین راستی

با ۵۷ فیلم داستانی مسابقه ملی

گزارش

دوست داریم رابط شما باشیم

چشمنواره فیلم ۱۰۰ در حالی به دوره سیزدهم رسیده است که حالا ایده برگزاری رویداد «پرتاب ۱۰۰*۱۰۰» تبدیل به یکی از ارزش افزوده‌های آن در راستای زمینه‌سازی برای اتفاقات ویژه در سینمای کوتاه طی سال‌های آینده شده است. دیروز در خلال برگزاری اولین نوبت از این رویداد، یوسف منصوری به رسم میزبانی در جلسه پیچینگ حاضر شد و در سخنان کوتاهی ضمن اشاره به استقبال از رویداد «۱۰۰*۱۰۰» گفت: خوشحالم که به اینجا آمده‌اید. این جشنواره برای شماست. این رویداد بخش‌های مختلف دارد که یکی از آن‌ها همین رویداد پرتاب یا پیچینگ است. هدف کلی این موضوع هم این است که ارتباطی با ایده‌داران، تجربه‌داران و سرمایه‌گذاران برقرار کنیم. به نمایندگان سازمان سینمایی، سوره، انجمن سینمای جوانان، شبکه‌های تلویزیونی خوش آمد می‌گویم که قرار است سرمایه‌گذاران طرح‌های شما باشند. ما اصلا دوست داریم ارتباطات گسترده شود. وی در ادامه به معرفی برنامه‌های پیش رو پرداخت و بیان کرد: دوست داریم از این جنس جلساتی که بتواند بین علاقه‌مندان و تجربه‌داران ارتباطی برقرار کند، بیشتر داشته باشیم.

و داستانی ارائه شد. هر یک از صاحبان ایده تلاش کردند با اشاره به زمان متوسطی که برای تولید در نظر دارند و برآورد اولیه‌ای از هزینه آن، نظر صاحبان سرمایه را به سمت خود جلب کنند. اما برخی از ایده‌ها در همین مرحله روی کاغذ هم جلب توجه می‌کرد! از ایده پسر بچه‌ای که از آب متفر است تا ایده «عمو قصه فروش»! از ایده خانواده‌ای که ناگهان با پدیده جنگ مواجه می‌شود تا ایده‌ای درباره بازخوانی اهمیت قهوه‌خانه و احیای فرهنگ استفاده از آن. تنهایی هم از موضوعاتی بود که در لایه‌لای ایده برخی از ارائه‌دهندگان در این نشست به آن اشاره می‌شد. ایده‌هایی مانند رابطه عاطفی یک گربه با یک دست و ورود یک نخ بدشگون به یک زندگی هم از دیگر ایده‌های متفاوت ارائه‌شده در این نشست بود.

چه کسانی آمدند؟

در اولین نوبت از رویداد پرتاب «۱۰۰*۱۰۰» ۲۱ طرح توسط صاحبان ایده ارائه شد. مهدی مرادی با طرح «آز»، سعید عملی با طرح «آگهی»، امیرحسین ریاحی با طرح «دزدان غیر دریایی»، آلان آلانی با طرح «دریاچه ارواح»، فاطمه احمدی با طرح «مرد و پنجره»، مجیدرضا دهقانی با طرح «کلاس نقاشی»، کیانا شاه‌سیا و امین گودرزی با طرح «امید»، داوود نجف‌زاده با طرح «آناهیتا»، سیدمحسن پورمحسنی با طرح «سالی به درازای یک قرن»، آرش حسن‌پور با طرح «دوک»، احسان شادمانی با طرح «تیشتر»، ناهید پورزنین با طرح «عکس خانوادگی»، عطیه حجتی با طرح «دکانس ۱۸»، مهدی بوستانی با طرح «عروسک»، زیبا ارزنگ با طرح «پته جقه»، سعید طاهری با طرح «آنتی‌گونه»، الهه آدی با طرح «قهوه‌خانه‌های آذربایجان»، محمد جاوید هاشمی با طرح «کاوه»، پریسا احمدی با طرح «عمو قصه فروش»، علی اشرف با طرح «دکه» و زانبار حبیبی با طرح «به نام پدر» در این جلسه حضور داشتند و تلاش کردند از فرصتی که در اختیارشان قرار گرفته است، بیشترین بهره را ببرند و ایده‌شان را به مرحله تولید نزدیک‌تر کنند. پیشنهاد می‌کنیم مشروح مکتوب این تلاش‌ها را از طریق سایت رسمی جشنواره فیلم ۱۰۰ مطالعه کنید تا شما هم در جریان این ایده‌های ناب قرار بگیرید.

رد پا

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: مصطفی اعلمی
تهیه‌کننده: حوزه هنری استان خراسان رضوی

دوبنده

سال ساخت: ۱۳۹۸
کارگردان: احمد حیدریان، محمد پایدار
تهیه‌کننده: حسین دارابی

سور

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: علی رضایی
تهیه‌کننده: حوزه هنری استان خراسان رضوی

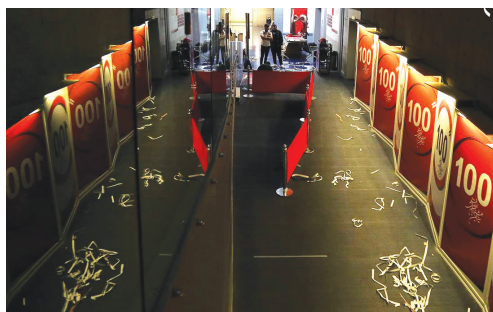

دینگ

سال ساخت: ۱۴۰۱
کارگردان: مهدی ناصری
تهیه‌کننده: مهدی ناصری

با ۵۷ فیلم داستانی مسابقه ملی

آماده سازی پردیس سینمایی ملت برای
سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰

گزارش تصویری اکارگاه
آموزشی توصیف بصری
در سینما

